

ТАНЕКЕ

ISSN 0134-2266

1992

Barbie juuksuris

Haloo, väikesed sõbratarid!

Mis te ütlete minu ülipikkade juuste kohta! Kas need pole vaimustavad? Juuksed ulatuvad lausa maani. Minu sõbrataril Whitney'l on niisama pikad juuksed, kuid tumedad. Need juuksed innustavad meid üha uusi soenguid välja mõtlema. Meil on ka soengukataloog, mille järgi saame oma fantaasiaid ellu viia. Soenguželeer ja moodsate peahete abil on võimalik teha lugematu arv erinevaid soenguid. Whitney ja minu kirevamustrilised minikleidid sobivad hästi uhkete soengutega.

Ka minu sõber Ken on saanud uue väljanägemise. Ta on ainuke tõeliste juustega Ken ja ka tema võib endale igasuguseid moodsaid soenguid teha. Kõige toredam on see, et meil on olemas tõeline juuksurialong. Selles salongis teemegi uhkeid soenguid, mida saab ka teistele näidata. Salongis on ka kompuuter, mille ekraanilt on näha, missugune soeng mulle või Whitney'le sobib. Juuste pesemiseks on valamu voolava veega. Loomulikult kuulub salongi veel palju vajalikke lisatarbeid ning ehteid soengute jaoks.

Lõpuks esitan teile mõned küsimused.

1. Mis on minu tumedapäise ülipikkade juustega sõbratari nimi?
2. Kas ka Kenile saab soenguid teha?

Palju lõbu mõistatamisel ja kohtumiseni järgmisel korral!

Vastused saatke aadressil:

EE0109 Tallinn, Pärnumnt. 67a

«Täheke», Barbie.

Kirju või lahtisi postkaarte ootame kuni 13. juulini.
Loosimisele läheb 12 pikkade juustega Barbie't.

Märtsikuus naeratas loosiõnn ja kõige esimese Barbie saavad endale MARGOT POSTI Tartust; DIANA KUUSIK Põltsamaalt, MADE EERITS Ardust, ÖIE REIMANN Raasikult, MONIKA OJAMAA Rannust, MAIKE TONBERG Kilingi-Nõmelt, VERNER ESPERK Sakust, KÄTLIN SAMMEL Kuressaarest, ANU LINNAMÄGI Varbolast, CHRISLYN KIKKAS ja TRIIN PAJUST Tallinnast ja TAL-LINNA LILLEKÜLA KESKKOOLI IVKLASS.

Palju õnne!

Sõit-sõit

LEELO TUNGAL

SÕIT-SÕIT-SÕITLINNA.
MISSINNA MINNA?
JÄÄME PAREMMAALE
NAGU SIAMAALALE.
ÄRA TEEME TÖÖ ME,
PÄRAST SAIA SÖÖME.
LINNASAI ON SARVEGA,
SEPIK PIKA SABAGA.

Kuu

MARIKA JOHANSON

ÖÖSEL EI OLEGI PIME.
ÖÖSEL ON TAEVAS KUU.
TA ON SEAL NAGU IME,
ÜMMARGUNE JA SUUR.

TAL ON SILMAD JA NINA.
TAL ON NAERATUS SUUL.
TAHAKS KÜSIDA TEMALT:
«OLEN MA VÄIKE VÕI SUUR?»

KUU PAISTAB KENA KULLASE
SÜLLE MAHTUVA KERANA...
AGA MINA TUNNEN
END VÄIKESE LIIVATERANA.

Suveöö

LEELO TUNGAL

SIREL MUUDKUI LÕHNAB LÄBI ÖÖ —
ÕITSEMINE ONGI TEMA TÖÖ.
PENI RONIB KUUDIKATUSELE.
KOER ON MUST JA ÖÖ ON HELE-HELE.
MAAILM MAGAB. AGA KOER TEEB TÖÖD.
KOER ON ÖÖVAHT. TEMA VAHIB ÖÖD,
AEVASTAB JA HAMBAD IREVILE
AJAB LÕHNAVALE SIRELILE.

Illustreerinud MAARA VINT

Gothami nupumees

Inglise muinasjutu järgi jutustanud

JÜRI RANT

Juhtus kord nii, et üks Gothami mees läks naaberlinna laadale juustukerasid müüma. Just siis, kui ta oli jõudnud viimase mäe harjale ja all orus linn paistma hakkas, komistas ta ja pillas ühe juustukera. Juustukera hakkas kiiresti allamäge veerema ja oli varsti silmist kadunud.

«Vaata, kui tubli,» imestas mees. «Tähendab: laadatee on tal selge. Aga kui nii, siis võin ma ju teised kerad talle kannule saata.»

Ja mees päästis üksteise järel kõik oma juustukerad veerema.

«Ärge ainult unustage mind laadaplatsil oodatal!» hüüdis ta neile järele.

Aga kui ta ise laadaplatsile astus, ei olnud juustukerad veel kohale jõudnud. Need ei jõudnud pärale isegi õhtuks, kui laata lõpetama hakati. Mees läks nüüd tuttavatelt pärima, ega nad pole juhtunud tema juustukerasid nägema.

«Kuidas pidid need laadale saama?» küsisid tuttavad.

«Omal jõul, muidugimõista. Nemad teavad teed mäest alla minust paremini.»

Nüüd said teised aru, milles asi, ja ütlesid: «Selge pilt. Ei mingit kahtlust. Su juustukerad pöruatasid mäest alla nii hoogsasti, et ei saanud laadaplatsil pidama. Muidugi veeresid need edasi. Nüüd on kerad juba kindlasti järgmises linnas.»

Mis jäi mehel muud üle, kui hobune üürida ja järgmisse linna ratsutada. Et ta veel tagasi ei ole, saab ainult seda tähendada, et otsimine jätkub.

Pahategija

HELJO MÄND

Maidu nägi unes, et ema võttis viisaka Liisi, viisaka Malle ja tema, Maidu, kohvikusse kaasa. Alguses istusid viisakas Liisi, viisakas Malle ja Maidu ümmarguse laua taga ema sõbrannadega koos. Siis ütles ettekandja, et lastele võib erilaua panna.

Ema ja sõbrannad naersid valjusti. See oli hea, et nad naersid. Nüüd võisid ka viisakas Liisi, viisakas Malle ja Maidu kõkerdada, kui Maidu kukkus vahukoorekook maha, vahukoor vastu põrandat. Maidu tahtis koogi maast ülestõsta ja suhu pista, aga viisakas Liisi ja viisakas Malle keelasid.

«See ei kõlba enam süüa,» ütlesid nad.

«Kõlbab küll,» vastas Maidu ja kummardus koogi järele. Kuid kook hakkas pikkust juurde võtma ja muutus vahukooreribaks, mis oli tahke nagu jäätis.

«Palun,» pakkus Maidu õdedele vahukoort. Kuid viisakas Liisi ja viisakas Malle ei mekinud sõrmeotsagagi maiust ja veiderdades ahmis Maidu seda ise. Kuni isu sai vahukoorest täis.

Maidu arvas, et ema ei märganud tema üleannetust. Aga kui nad pärast koju läksid ja valgest lambakarjast möödusid — kuidas sai linnas olla lambakari? —, nägi Maidu, et üks lammas oli must. Ta ütles: «See on vist paha lammas.»

«Nagu sina,» vastas ema. «Tema söi ka põrandalt vahukoort ja läks mustaks.»

Maidu ehmus, aga viisakas Liisi ja viisakas Malle naersid, nagu oleksid nad kohvikus edasi. Tegelikult olid nad oma voodis ja ärkasid kõik üheaegselt. Viisakas Liisi ja viisakas Malle läksid vannituppa, aga Maidu hüppas voodist otse õue. Pesemata ja söömata. Niikuinii oli kõht alles magusat vahukoort täis ja õues saab ta kohe mustaks ka. Eks siis jõua pesta. Parem oli ema silma alt kaduda, enne kui ta mõne uue pahateo avastab.

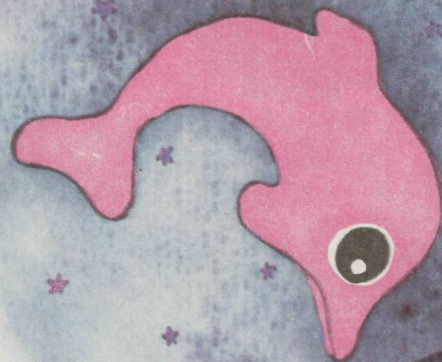
Sõidulaul

MILVI PANGA

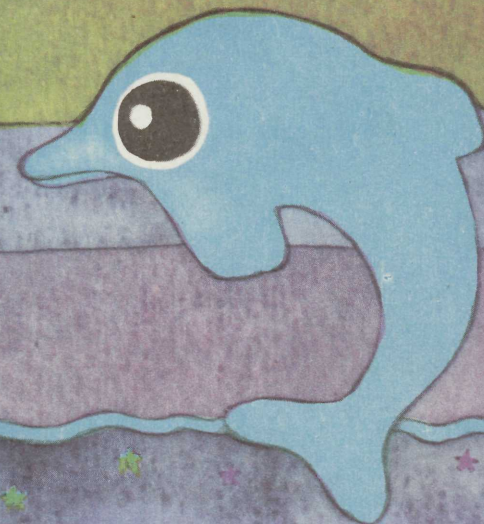
KORD MA SÕITSIN HUMMULIS,
RATTAD RÕÖPAIS RUMMUNI,
VÄRAVAD JÄID AMMULI,
KÜNAD KALDU, KUMMULI.

KORD, KUI TULIN LIHULAST,
VÕITSIN KÜMMET KIHULAST,
KES KÕIK JÄREL LIDUMAS,
KÖITEGA MIND SIDUMAS.

KORD, KUI OLIN SADALAS,
KÄISIN ÄRA SADAMAS.
VEES SEAL NÄGIN MADALAS
VAALASKALA MAGAMAS.

Illustreerinud VIIVE NOOR

Linavästriik

ENO RAUD

ELUMAJA JUUREST VIIB KITSAS TEERADA ÜLE MADALA
ÕUEMURU LAUDA JUURDE. SELLEL TEERAJAL ARMASTAB
KÕNDIDA LINAVÄSTRIK. VAHEL TA JALUTAB RAHULIKULT
JA AEGLA SELT, VAHEL HÜPLEB ÜLEMEELIKULT. NING
MÕNIKORD TA PEATUB JA VEHIB SABAGA TOREDASTI
ÜLES-ALLA.
KUI KASS ÕUELE ILMUB, LENDAB LINAVÄSTRIK MINEMA.

SAIAD
POODI
TOODI
TOODI
POODI
SAIAD
KOORUKESED
KROONITA
RAASUKESED
RAHATA
SAIA EISAA
SAHATA
EISAHATA
EI MULLATA
EI NISUKULLATA

Pääsukesed

ENO RAUD

PÄÄSUKESTELE MEELDIB LENNELDES ÜMBER MAJA TII-
RUTADA, KUI AGA LAKALUUK JUHTUB LAHTI OLEMA, SIIS
LENDAVAD NAD MÕNIKORD KA LAKKA. NÜÜD SAAVAD
PÄÄSUPOJAD MÕNE PUTUKA NOKA VAHELE JA SEE RÕÖ-
MUSTAB NEID VÄGA.

«Lapsed, miks te neid viljapuid nii hirmsasti raputate?»

«Mees, kellele need kuuluvad, ütles, et kõik, mis on maas, võime rahulikult ära süüa.»

Tädi ütleb oma vennapojale: «Oled sina aga oma ema nägu. See on lihtsalt rabav.»

Väike Valter vaatab natuke aega jahmunult ema otsa ja lausub siis:

«Ah, pole viga, poisid ei tarvitsegi nii ilusad olla.»

«Kus su isa töötab, Robert?»

«Kohvikus.»

«Kas ta on kelner?»

«Ei, kirjanik.»

Illustreerinud HELDUR LARETEI

Rähnitaat jättis koorepragude toksimise pooleli ja vaatas lepa otsast alla. Heinapõllul jooksis väike lind. Jooksis nõbedasti ja põikles osavasti rohututtide vahel. Seda pruunikat valkjate triipudega linnukest rähniisa tundis. See oli vana tuttav lõoke! Kas läheb tänagi lendu?

Läkski. Tegi põllu kohal ringi. Teise juba kõrgemal. Kolmanda veel kõrgemal. . . Ise aga laulis. Nii valjusti, et kenad trillerid kostsid ka siis, kui lõokest ennast enam nähagi polnud. Varsti hakkas laulja allapoole laskuma. Lauluviis katkes. Lõoke langes nagu kivi taevalakumilt heinapõllu kohale. Langes, langes. Siis hakkas end laulu saatel uuesti üles taevasinasse ringitama. Kui lõoke viimaks heinamaale oma pesa juurde laskus, küsis rähnivana:

«Kuule, sina! Vaatan sind ja ikka mõtlen, mispärast sa küll alati seal kõrgelkõrgel lõõritad? Võiksid ju siinsamas lepaoksal oma viise veeretada.»

Liiri lõoke

HOLGER PUKK

Lõoke vastas: «Kõrgelt näeb kaugele. Metsad ja aasad, jõed-järved ja imeilus päike võtavad kohe vägisi laulu lahti. Seal üleval on nii palju vaba olemist, et seda tuleb liiri-lõõri-lauludega kiita ja ülistada.»

Rähnionu lõi paar toksu koore pihta. Aga üks mõte sundis ussikeste otsimise pooleli jätma.

«Kuule, sina! Ega laul kõhtu täida!»

Lõokesel oli kohe vastus valmis: «Vahepeal laskun alla, annan poegadele süüa ja nakitsen ise kah natuke. Meel rõõmus ja uued laulud pakitsevad kogu aeg nokas. Siis ringitan jälle üles kiitust laulma ja uut rõõmu koguma.»

Selle peale ei osanud rähnitaat midagi ütelda. Eks ta oli eluaeg ainult rasket toksimisetööd teinud. Taeva ja maa ja päikese kiitmine — kus sa seda veel jõuad! Lõo lõõritamist sinitaeva all oli ta ikka natuke kadeda meelega kuulatanud.

• Nalju

«Minu isal on juba kõik maailma raamatud läbi loetud.»

«Kust sa seda tead?»

«Ma pole juba ammu näinud teda lugemas.»

«Poisid, mis lärm see on?»

«Lollidele antakse kere peale.»

«Oi, siis tuleb kähku putku panna...»

Väike poiss pöördub tänaval ühe daami poole: «Kas te ei annaks mulle 10 franki, et ma saaksin oma perekonnaga ühineda?»

«Palun, väikseke. Aga kus sinu perekond siis on?»

«Kinos.»

KUMMITUSE- ONU

Seda toimingut ei kannatanud hambavalutaja välja ja Kummituse-onul oli võimalus muhelda...
... kui korraga tõugati teda jõhkralt.

Joonistanud HILLAR METS

MÜRTSI

See oli üks paks mammi — kaupluselettide hirm. Temaga tegi Kummituse-onu nii, et moondas enast kaaluks. Paksul mammil muidugi pole mingit soovi kaalu peale minna. Aga läheb ta kuhupoole tahes, ikka on kaal risti tee peal ees.

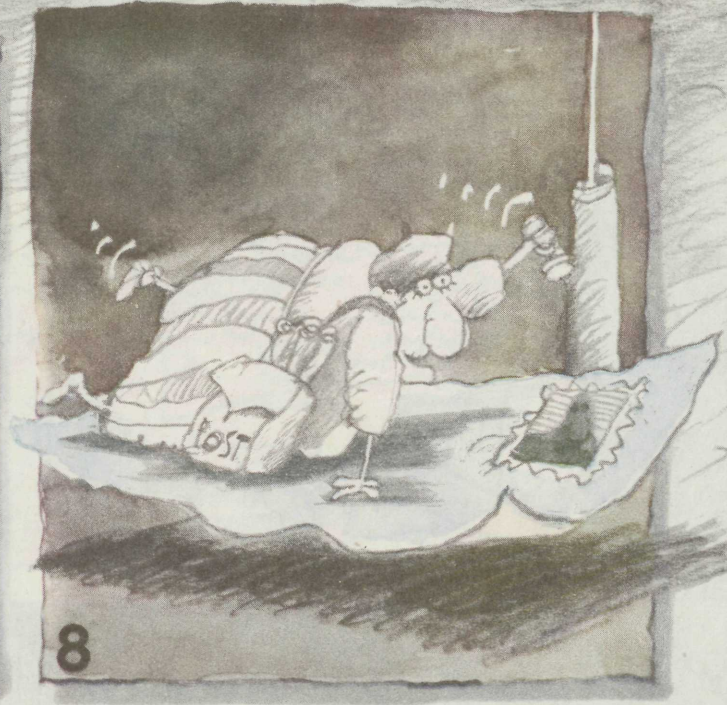
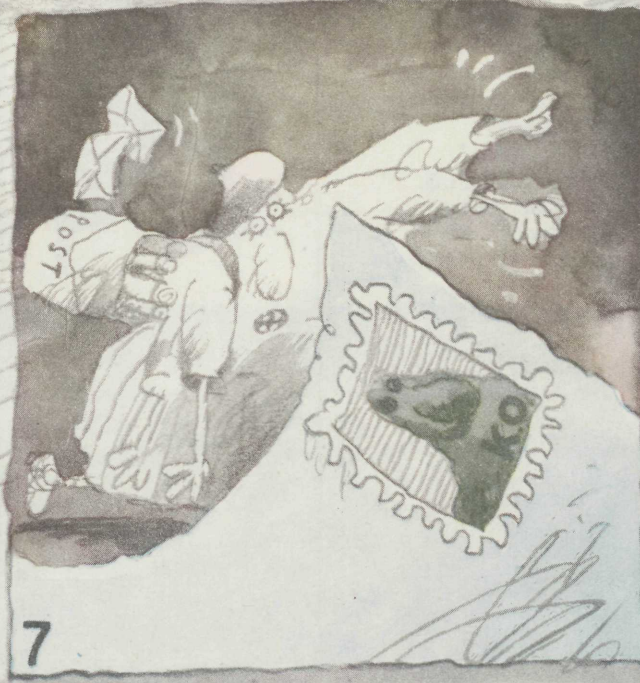

2

Aga siis juhtus nii, et korraga oli see vihane 200 kilo kaalu peal ja seda oli isegi Kummituse-onule liiga palju.

Sedamoodi tembutas Kummituse-onu päise päeva ajal, narrides ja pilgates ausaid linnakodanikke. Peab aga ütleva, et au ja lugupidamist see temale ei toonud, pahaseid oli aga päris palju ja neid tuli muudkui juurde. Kasvõi see postiljoni kimbutamine, kui Kummituse-onu ennast suureks kirjaümbrikuks teeskles. Ja ennast kätte ei andnud, kui teda postikotti pista taheti. Aga pärast oli vana päris hädas. Siis, kui usin postiljon ta näopilti tembeldama hakkas.

Vahepeal möödunud kuu jooksul sai Kaaren Kaarel jälle mitmes asjas targemaks. Näiteks selles...

Miks riie inimest soojendab? Sest tegelikult on ju vastupidi: inimene soojendab riiet. Iga inime-
ne, ja loomulikult ka kaaren, on nagu ringikõn-
div ahi. Puude asemel «põleb» meis hoopis toit.
Sellest ei teki küll niisugust kuumust, et leek

Kirjasõbrad

HELENA HAJKOVA, 10a.
EE2240 Harju maakond
Kehra
Ülejõe küla p/t 10
Huvid: postkaardid. Kõgur-
kuulsuste pilte ja armast-
laulda.
Ootan kirju kõigilt 10—1.
aastastelt.

KRISTEL OJA, 7a.
EE2400 Tartu
Võru tn. 206A
Huvid: nätsu- ja kommip-
berid, kleepsud.

SIRLI KÜBAR, 9a.
EE3647 Pärnu maakond
Aruvälja sjk.
Huvid: võimlemine, joon-
tamine, käsitöö.

RENÉ NEIMANN, 9a.
EE2400 Tartu
Uus 67—71
Huvid: muusika, kleepsu-
margid.

TOOMAS SEEB,
EE0038 Tallinn
Mahtra 58—17
Huvid: male, kleepsud.

JANNO SAARMETS,
EE2104 Lääne-Virumaa
Vohnja sjk.
Vaiatu küla.

MATTI ADOMA, 9a
EE2353 Jõgeva mk.
Põltsamaa vald
Esku, Metsa 4
Huvid: margid, lugem-
muusika

KÄOKEEL

Käokeel on looduslik orhidee ehk meie emakeeles lihtsamalt öelduna — käpaline. Et kõik orhideed on looduskaitse all, see ei tohiks sullegi enam uudis olla. Käokeeled kasvavad meil niitudel, puisniitudel, kadastikus, loopealsetel salu-, leht- ja segametsades. Käokeeli on Eestimaa looduses kaks liiki: kahelehine ja rohekas käokeel. Nende uurimine ja eristamine on botaanikute ülesanne ja töö. Seekord mõtiskleme lihtsalt ühest käokeelest ehk ööviiulist, nagu rahvasuu neid lilli kutsub.

Oli jaanipäevaeelne õhtupoolik. Läksin koos tütreaga käokeeli otsima. Pikki aastaid on meie taluni jõudmine vihmase ajal nagu kolgata tee — lõputu porimülgas. Nüüd olid aga maaparandajad ja teeremontijad ära käinud ja oma töö teinud. Mu süda hakkas hirmsasti käokeelte pärast valutama.

Mu kodused käokeeled kasvavad niiskel teepervel, mis nagu polegi selle liigi õige kasvukoht, kuid seda haruldasem see on. Jõudsime traktori poolt segipööratud teeservale. Otsisime ja otsisime ja mu hirm juba näiski kinnitust leidvat. Ootamatult leidis mu tütar veel puhkemata taime ja siis veel ja veel,

Pildistanud LEMMI JÕE kokku kümme lille. Oitsevana on ööviul nagu valge küünal rohus. Minu meelest on käoheel nagu killuke valendavat õitekangast. Ütleksin isegi: nagu väikeste valgete kannustega liblikate tants õierao ümber. Ja kui saabub öö, kuidas ta siis lõhnab. Küllap sellepärast inimesed, kes nende noppimis-keelust midagi ei tea, neid nopivadki ja koju öökapiile viivad.

Miks peab neid taimi kaitsma? Põhjus on selles, et käpaliste seemned on imepisikesed ja arenevad väga aegamööda. Uue õitsva taimeni jõuavad need alles kümnekonna aasta pärast. Samuti pole orhideesid mõtet koduaias kasvatada. Need taimed elavad liidus seeneniitidega. Ilma seente abita seemned ei idanegi ja orhideed koduaias õitsemiseni ei jõua.

Nädal hiljem olid minu loodusaruldused kõik õitsemise täies ilus ja ma käisin neid igal õhtul imetlemas ning nuusutamas. Talveõhtutel meenutan seda ikka. Need öösiti lõhnavad lilleküünlad on osa mu kodutalust. See on üks kaunis ja lihtne aare sellel maalapil, mis mind toidab, katab ja ehib. Sellesse olen kasvanud hinge- ja juuripidi.

MAI ZERNASK

suust ja ninast välja peaks käima. Soojust on siiski piisavalt. Kuid ka ahju ei ehitata keset põldu või tänavat. Keegi ei jaksa ju kogu ilma soojaks kütta. Et ahjusooja hoida, ümbritseb seda maja. Sama ülesanne on riietel. Nad hoiavad meie kehasoojust meie ligi.

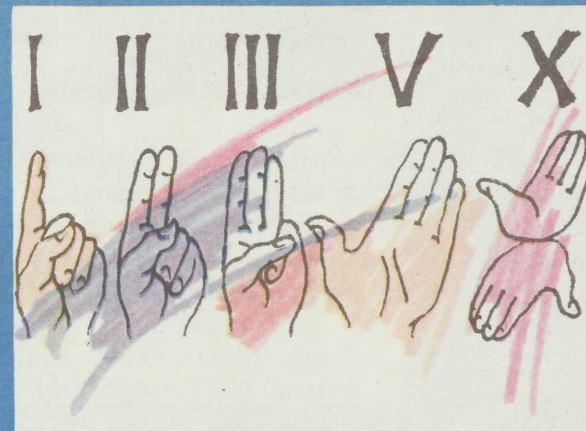
Kas on olemas õhust seinu? Aga miks meie akende ees on peaaegu alati kahekordsed klaasid? Just seetõttu, et nende vahele tekitada see õhusein. Kaks klaasi on nagu kaks ülestikku selga tõmmatud kampsunit. Nendegi vahele jääb õhku ning sellepärast on need palju soojemad kui üks paks kampsun. Õhust sein hoiab sooja isegi paremini kui telliskivisein. Sellepärast on ka telliskive hakatud tegema nii, et õhk neisse sisse pääseks, näiteks aukudega.

Illustreerinud HELI VEIGEL

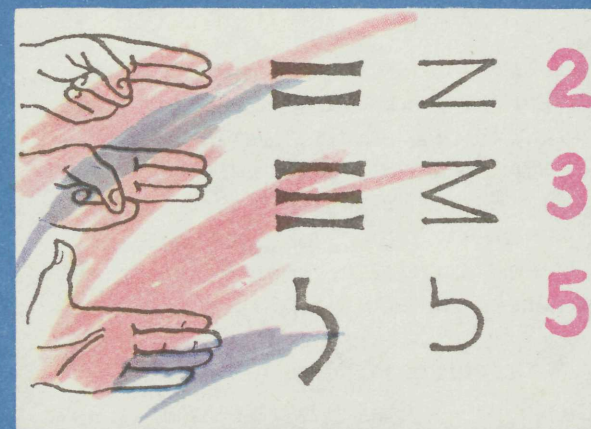

Kas tõesti tehakse ka puukoorest riiet? Tehakse, ja veel kui ilusat! Selle peale on meistrid paljude Aafrika ja Vaikse ookeani saarerahvaste naised. Tüvelt kooritud puukoort klopitakse nuiade ja puuõharmritega seni, kui see on muutunud pehmeks ja painduvaks nagu õhemat sorti vilt. Sellise «puuriide» peale trükitakse või maalitakse ka ilusaid mustreid.

Miks näevad numbrid just niisugused välja, nagu need on. Täpsemalt — mõlemad tänapäeval kasutusel olevad numbrid: rooma (I, II, III jne.) ja araabia omad (1, 2, 3). Arvatakse, et mõlema kirjapilt on tuletatud ei millestki muust kui sõrmedest. Ammustel aegadel ei kirjutatud kõike üles, vaid arvutati lihtsalt sõrmedel. Kui aga tehteid kirja hakati panema, tähistatigi üks sõrm ühe kriipsuga, kaks sõrme kahega ja nii edasi. Rooma numbrite puhul kirjutati kriipsud püsti.

Araabia numbrid on enamasti kujunenud põikikriipsudest. Kui neid kiiresti kirjutama hakati, ühendati kriipsud omavahel ja nõnda muutusid need aina sarnasemaks tänapäeva numbritele.

Seekord avaldame «Postipaunas» kirju nendelt lastelt, kes kirjutasid Barbie'le ja endale sellele nuku ka võitsid. Lilleküla Keskkooli IV klassi paljudest kirjadest avaldame Silver Lootuse oma, sest see meeldis toimetusele kõige rohkem.

Tere Barbie!

Minu nimi on Monika ja ma olen 8-aastane. Ma elan Tartumaal Rannu asulas. Ma olen sündinud kevadkuul, sünnipäev on 11. aprillil. Mu juuksed on blondid ja silmad hallid. Ma õpin Rannu Keskkoolis II klassis. Mul on õde ja vend ja kassipoeg nimega Mustik. Mu eluunistus on saada endale Barbie sellepärast, et ta on ilus nukk ja tal on palju ilusaid riideid. Talle saab teha ka toredaid soenguid. Loodan, et mu unistus täitub.

MONIKA OJAMAA Rannust

Olen särasilmne kevadetüdruk ja ootan kärsi- tult sinilillede õitsemapuhkemist. Olen õnnelik laps, sest elan koos ema, isa, õdede ja vennaga. Mulle meeldib jalutada kevadises metsas ja laulda lindudega koos. On ju nii palju ilusaid laule, et ei saa neid laulmata jätta. Mulle meeldib joonistada just kevadepilte.

Olen rahulik tüdruk, kuid vahel meeldib mulle naerda ja lõbutseda koos oma väikese õega. Kui ma ise veel väikene tüdruk olin, siis naersin ma kord nii laginal, et isa pidi heinakoorma mahalükkamise pooleli jätma ja minuga kaasa naerma.

Koolis on mul kõik kenasti. Üldse olen üks tore õnneseen. Sest kus kasvab seen kõige paremini? Minu meelest metsas ja mina, õnneseen Anu, elangi päris metsade keskel. See tore ja rahulik mängumaa paneb naerma mu suu ja silmad.

ANU LINNAMÄGI Varbolast

Minu nimi on Margot. Olen 6-aastane ja sellel sügisel lähen juba kooli. Praegu käin lasteaias, seal on väga tore. Lasteaias me mängime, õpime ja teeme sporti. Mulle meeldib tantsida ja ma käin peotantsuringis. Meil on olnud ka võistlused. Barbie nukku mul kodus ei ole, kuigi väga tahaksin, et oleks.

MARGOT POSTI Tartust

Minu nimi on Triin. Olen 8-aastane ja õpin I klassis. Elan Mustamäel metsa ääres ja meie metsas elavad oravad. Käime ema ja väikse õega seal jalutamas ja viime neile pähkleid. Koolis läheb mul väga hästi. Väike õde on 2-aastane. Mul on veel suur õde ja vend. Kodus ma mängin väikse õega nukunurgas. Tahaksime väga endale Barbiet.

TRIIN PAJUS Tallinnast Mustamäelt

Kes ütles, et rahvatants pole popp?

Mõned poisid peavad popiks korv- ja võrkpalli. Spordist peetakse meie koolis kõvasti lugu. Mina arvan, et spordiga on palju ühist ka tantsul. Olen rahvatantsupoiss.

Käisin alles lasteaias, kui ema mu käekõrvale võttis ja «Sõlekesse» viis. Punnisin ikka vastu ka. Olin ettevalmistusrühmas noorim ja õpetaja Ene Jakobson paistis nii kurjana. Alles hiljem sain aru, et kurjusel võib ka teine nimi olla — nõudlikkus. Nüüd käin juba teist aastat põhirühmas. Kolm korda nädalas saame harjutussaalis seljad märjaks.

Mis mind sinna tõmbab?

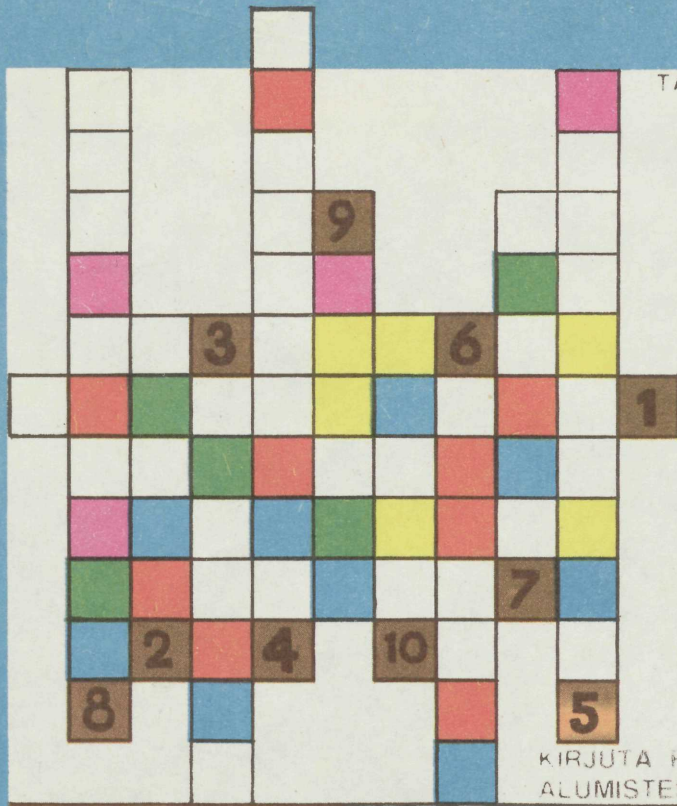
Tantsutrenn arendab tahtejõudu ja visadust. Suhtlemine partneriga õpetab teistega arvestama.

Minu pidupäevaks on kontserdipäev. Ei unusta esimest «Karupolkat» «Estonia» kontserdisaali laval. Ja kui ikka Linnahalli-täis rahvast «Sõlekesele» plaksutab, siis on trennis nähtud vaev nagu käega pühitud.

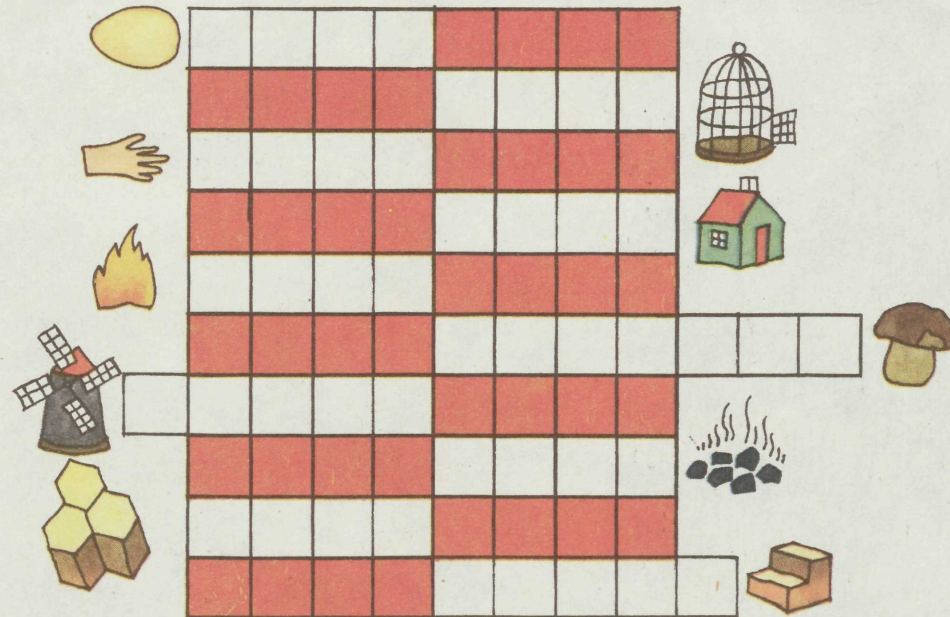
Senine pikem kontserdireis viis läinud sügisel lõunanaabrite juurde — Läti Vabariigi pealinn Riiga. Elasime kolme poisiga peres, kus lisaks isale-emale oli seitse last. Ja me kõik mahtusime nende 3-toalisse korterisse kenasti ära.

Kui keegi ütleb, et rahvatants ei ole popp, siis ma ei usu teda. Kes aga mind ei usu, see tulgu «Sõlekesse» kevadkontserdile või seadku sam mud suvisele rahvatantsupeole.

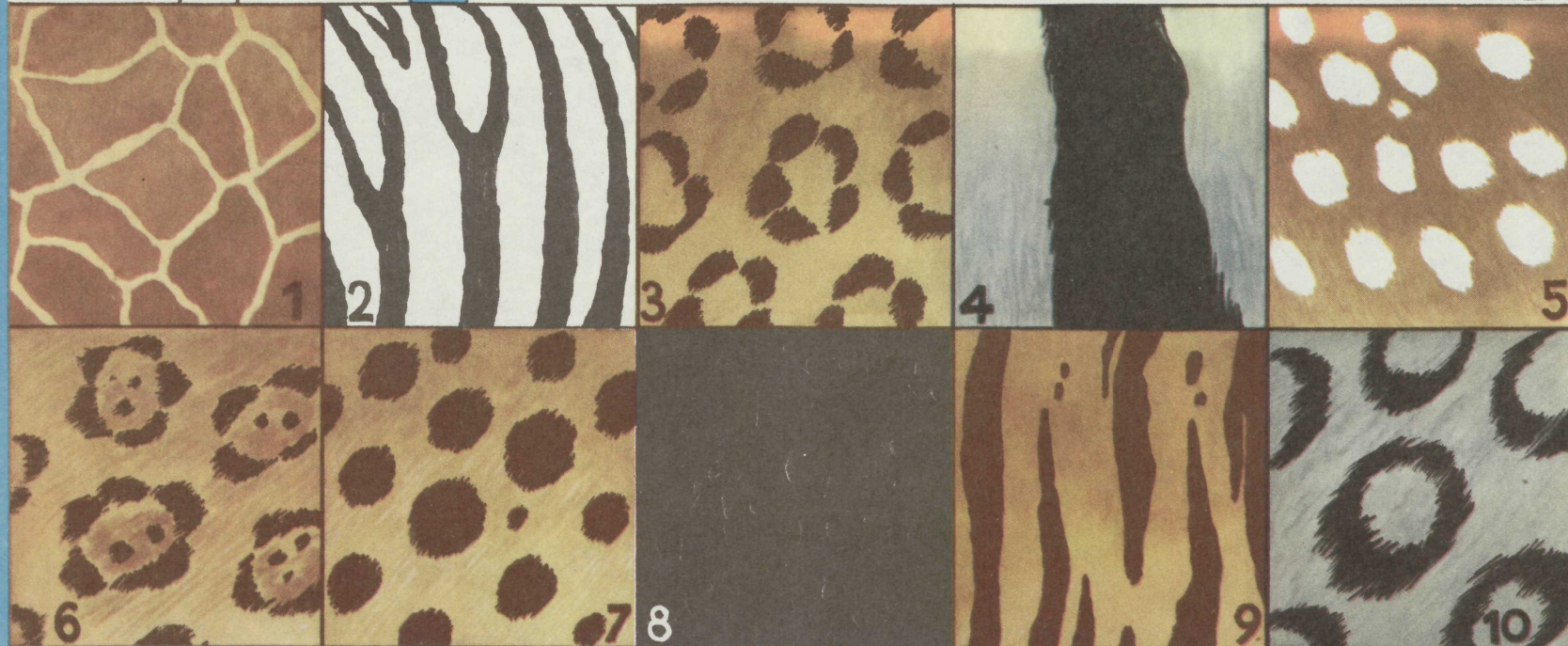
SILVER LOOTUS Tallinnast Lillekülast

TAIDA RUUDUD LIITSONADEGA. MILLES KOIGIS ESINEB ÜKS SONA. MILLINE?

KIRJUTA RUUTUDESSE LOOMADE NIMED. KELLE KASUKA PROOVITÜKID ON ALUMISTES RUUTUDES. LAHENDAMIST KERGENDAB, KUI JALGID RUUTUDE VARVE.

Lasteajakiri
«TÄHEKE»
Asutatud jaanuaris 1960.
Ilmub kord kuus.

Toimetuse aadress:
EE0109 Tallinn
Pärnu mnt. 67a.

Peatoimetaja
ELJU MARDI tel.681-495
Vastutavsekretär
VIIVIVARIKSAAR tel. 681-497
Vanetoimetaja
JAAN RANNAP tel.681-497
Kunstiline toimetaja
JAAN TAMMSAAR tel. 681-400

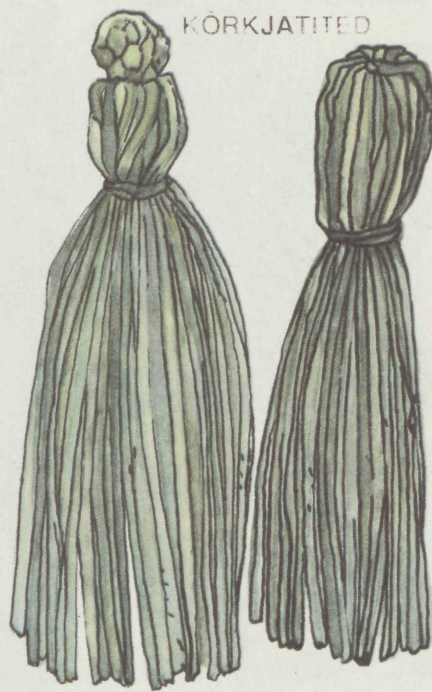
Tallinna Ajakirjandustrükikoda
EE0109 Tallinn Pärnu mnt.67a
Trüüariy 34 360
Tell. nr. 1737.

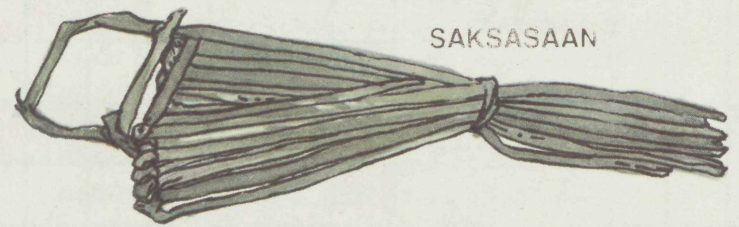
Toimetus käsikirju
ei tagasta.

Esikaanel
HELDUR LARETEI
joonistus.

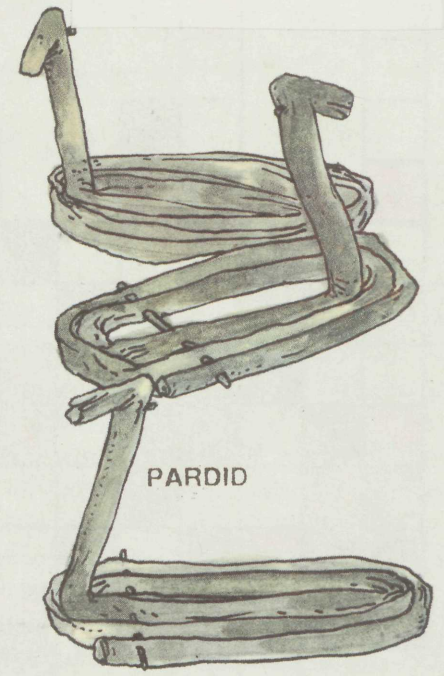
DFB 92,6
PL54

KÖRKJATITED

SAKSASAAN

PARDID

Illustreerinud MARE HUNT.

KÖRKJATEST JA LUGADEST MÄNGUASJAD

TIIA TOOMET

NIISKETES KOHTADES KASVAVAD KÖRKJAD JA LOAD OLID LASTELE VÄGA HEAKS MEISTERDAMISMATERJALIKS. PEA KÕIK TÜDRUKUD OSKASID VANASTI KÖRKJATITTE TEHA. SELLEKS TULI PUUPULGA ÜMBER PANNA PEOTÄIS PULGAST POOLE PIKEMAID LUGASID. LOAD SEOTI PULGA ÜLEMISEST OTSAST VÄHEKE ALLPOOL NÖÖRIGA KINNI JA MURTI TAGASI. PAAR SENTIMEETRI MURDEKOHAST ALLPOOL SEOTI LOAD VEEL KORD JA KÖRKJATITT OLIGI VALMIS. VÄLJAUATUV PULGAOTS OLI PEA, ALUMINE SIDUMISNÖÖR MÄRKIS VÖÖKOHTA. LAIENEV ALAOSA OLI SEELIK. NIISUGUNE NUKUKE SEISIS KA PÜSTI. VAHEL TEHTI KÖRKJATITTE KA ILMA PULGATA, SIIS JÄI NUKK ILMA PEATA. SAKSASAANI SAI PEALE KÖRKJATE JA LUGADF KA TEELEHEVARTEST. SAKSASAANI TARVIS PÕIMITI TAIMEVARRED ETENÄHTUD VIISIL ÜKSTEISEST LÄBI, NII ET TULEMUSEKS OLII SAAN KOOS KORJU JA AISADEGA. SAKSASAANI TEGEMINE OLII ROHKEM NÄPUOSAVUSE PROOVIMINE, SAANI ENDA MÄNGITI VÄHE. LUGADEST JA KÖRKJATEST PARTIDEGA MÄNGITI KÜLL PARDI TEGEMISEKS

TULI KÖRKJAVARS OVAALSETEKS RINGIDEKS KOKKU KEERATA. SEESMINE KÖRKJAOTS MURTI ÜLES PARDI KAELAKS JA PEAKS, TEINE LÕPETATI PARDI KEHA VÄLISKÜLJEL JA KINNITATI PUUTIKUGA. ET PEA ÕIGES ASENDIS PÜSIKS, PISTETI PUUTIKK KA LÄBI PEA JA KAELA. PARTE SAI UJUTADA IGAL POOL: VEELOMBIS, TOOBRIS, OJAS, JÄRVES. MÄNGIMISEKS OLII PAREM TEHA KORRAGA MITU PARTI: EMAPART POEGADEGA VÕI TERVE PARDIPARV. ET PARDID JÄRVES VÕI MÖNES MUUS SUUREMAS VEEKOGUS LIIGA KAUGELE EI UJUJS, TEHTI NEILE KÖRKJATEST PIIRE ÜMBER. LUGADE SÜDAMIKEST MEISTERDASID TÜDRUKUD ROSETITAOLISI KÖRKJAROOSI JA ÜHENDASID NEID NIIDI ABIL KÖRKJAPÄRGADEKS. PÄRGI SAI PANNA ENDALE JA NUKUDELE PÄHE. KÖRKJAROOSIDKI SOBISID KAUNISTUSEKS, SAMUTI MÄNGUPUUDE ÕITEKS. VEEL PÕIMISID TÜDRUKUD LUGADEST PALMIKUID JA ÖMBLESID NEID KOKKU NUKUTEKKIDEKS, NUKUKORVIKESKES JA NUKUKÜBARATEKS. KEL PÜSIVUST JÄTKUS, VÕIS NIIVIISI ENDALEGI KÜBARA TEHA.